

157.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 18 lutego 1924 r.

w przedmiocie zmiany kwot pieniężnych w ustawach o ustroju sądownictwa i o postępowaniu w cywilnych sprawach spornych w województwach: poznańskim, pomorskim i górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. zmieniającej niektóre przepisy ustawy o ustroju sądownictwa i ustawy o postępowaniu w cywilnych sprawach spornych w województwach: poznańskim i pomorskim, oraz górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. P. № 92, poz. 724) zarządza się co następuje:

§ 1. W § 23 L. 1 niemieckiej ustawy o ustroju sądownictwa z dnia 27 stycznia 1877 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 41 i nast.) zastępuje się słowa: „sto pięćdziesiąt milionów marek” słowami: „pięćset złotych”.

§ 2. W niemieckiej ustawie o postępowaniu w cywilnych sprawach spornych z dnia 30 stycznia 1877 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 83 i nast.) zastępuje się:

- a) w § 546 ustęp 1 słowa „jeden miliard marek” słowami: „trzy tysiące złotych”,
- b) w § 568 ustęp 3 słowa „piętnaście milionów marek” słowami: „pięćdziesiąt złotych”.
- c) w § 709 L. 4 słowa: „siedemdziesiąt pięć milionów marek” słowami: „trzysta złotych”.

§ 3. W rozporządzeniu niemieckiej Rady Związkowej z dnia 9 września 1915 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 562 i nast.) zastępuje się w § 20 ustęp 1, w § 21 i w § 22 słowa: „piętnaście milionów” słowami: „pięćdziesiąt złotych”.

§ 4. Jeżeli wartość przedmiotu, która ma znaczenie dla stosowania postanowień niniejszego rozporządzenia, oznaczona jest w markach polskich, wartość ta będzie przerachowana na złote według kursu franka złotego obowiązującego w danym okresie.

W okresie od dnia 1 do 15 każdego miesiąca miarodajnym jest kurs franka złotego z dnia 28 poprzedniego miesiąca, w okresie od dnia 16 do końca miesiąca kurs z dnia 13 tegoż miesiąca, ogłaszany przez Ministra Skarbu na zasadzie art. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044).

§ 5. Wykonanie tego rozporządzenia porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1924 roku.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Arabski*

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

158.

**Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów,
Ministra Sprawiedliwości i Ministra Skarbu**

z dnia 16 lutego 1924 r.

o wykonaniu ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym oraz prokuratorów.

Na mocy art. 23 i 26 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym (Dz. U. R. P. № 134, poz. 1107) zarządza się co następuje:

§ 1. Władze asygnujące przystąpią niezwłocznie do ustalenia należnej poszczególnym sędziom i prokuratorom oraz kandydatom na stanowiska sędziowskie grupy i szczebla uposażenia jak również do ustalenia przypadającej każdemu z nich liczby punktów. Szcebel, należny poszczególnym sędziom i prokuratorom, ustala się za pomocą dołączonego zestawienia grup i szczebli.

Odnosnie do prezesów i sędziów Najwyższego Trybunału Administracyjnego czynności, określone ustępem pierwszym, przeprowadza Prezes Rady Ministrów.

O wyniku należy zawiadomić interesowanych sędziów i prokuratorów oraz aplikantów egzaminowanych (asesorów) za pomocą formularza № 1.

§ 2. Postanowienia art. 14 i 15 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 134, poz. 1107) nie mają zastosowania do sędziów w sądownictwie powszechnym i prokuratorów na Górnym Śląsku.

Sędziów i prokuratorów, którzy byli w czynnej służbie Górnośląskiej części Województwa Śląskiego w chwili wejścia w życie tej ustawy, należy zaliczać do grup uposażenia w myśl art. 2, 17, 18, 19 i 21 ustawy, zaś celem oznaczenia szczebla w danej grupie należy zastosować postanowienia art. 16 z tą zmianą, że z czasu, który będzie wynikiem obliczenia, dokonanego według art. 16, nie potrąca się niepełnych półroczy lecz cały czas (lata i miesiące), w ten sposób obliczony, uwzględnia się przy ustaleniu szczebla i określeniu terminu posunięcia do następnego szczebla w myśl zasady, wyrażonej w art. 15.

Sędziowie i prokuratorzy, którzy przed objęciem służby sędziowskiej na Górnym Śląsku zostali na mocy art. 26 lub 27 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 436) zaliczeni do grupy II wzgl. III, a którzy na zasadzie art. 2, 18 i 19 powołanej ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. nie mogą uzyskać z dniem 1 października 1923 r. grupy wyższej niż ta, która im na mocy powołanej ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. była w swoim czasie przyznana, zostają zaliczeni do grupy B względnie C, a czas służby począwszy od dnia zaliczenia do grupy II względnie III liczy się im w celu oznaczenia szczebla uposażenia w całości, a nie w ułamku. To postanowienie ma zastosowanie także do tych sędziów i prokuratorów, którzy byliby uzyskali grupę II na mocy art. 26 powołanej ustawy z dnia 13 lipca 1920 r., gdyby byli podlegali postanowieniom wymienionej ustawy.